

Den indiske hær 1910-1940 - Infanteriet, Del 1

Indledning

Erhvervelsen af et par nye postkort og figurer gav mig anledning til visse undersøgelser af den indiske hærs infanteri og dets sammensætning. Emnet er i sig selv ganske omfattende - i 1914 bestod hæren af 107 selvstændige infanteribataljoner samt 11 regimenter med hver to bataljoner, hvortil skal lægges et større antal bataljoner, som lokale regenter stillede til rådighed for regeringen. De skiftende navne på bataljoner og regimenter gør det ikke lettere at få et overblik over emnet, men gennem tiden er emnet heldigvis behandlet af mange forfattere, ligesom de ofte maleriske uniformer har påkaldt sig mange kunstneres opmærksomhed.

Et af hovedværkerne til den tidlige del af perioden er bogen *Armies of India* af Major A.C. Lovett (illustrationer) og Major G.F. MacMunn (tekst.), Adam and Charles Black, London 1911. Bogen er nok mest kendt for sine 72 farveplancher, som heldigvis også udgivet som postkort - i nyere tid af National Army Museum i London, men også ca. 1920 af samme forlag, som udgav bogen.

Det følgende er ikke en komplet fortegnelse over samtlige enheder, men er resultatet af et arbejde med at få styr på sammenhængen mellem visse illustrationer og den faktiske organisation. Emnet belyses gennem et resume af organisationen samt udvalgte eksempler periodens uniformering, med hovedvægten på feltuniformerne.

Allerede her gik det galt...

Corps present at the Siege and Assault of Delhi in 1857.

Tegnet af A.C. Lowett, 1910.

Postkort fra National Army Museum, London.

For mere end 30 år siden købte jeg dette kort hos Model & Hobby i Frederiksborggade. Kortet var medvirkende til at fremme min interesse for den indiske hær og en fascination af de mange spændende, men ofte ganske forvirrende regimentsnavne.

Fra venstre mod højre:

- 1st King George's Own Sappers & Miners,
- 21st Prince Albert Victor's Own Cavalry (Frontier Force) (Daly's Horse),
- 57th Wilde's Rifles (Frontier Force), 22nd Sam Browne's Cavalry (Frontier Force),
- 3rd Queen Alexandra's Own Gurkha Rifles,
- 55th Coke's Rifles (Frontier Force),
- 2nd King Edward's Own Gurkha Rifles (The Simoor Rifles),
- 9th Hudson's Horse,
- 10th Duke of Cornwall's Own Lancers (Hodson's Horse),
- 32nd Sikh Pioneers,
- Queen's Own Corps of Guides (Lumsden's),
- 56th Punjabi Rifles (Frontier Force),

54th Sikhs (Frontier Force) og
Queen Mary's Own 127th Baluch Light Infantry.

Planchen er samtidig et godt eksempel på major Lowetts mange talentfulde akvareller, som også gentager nogle af figurerne:

Statuen i baggrunden forestiller brigadegeneral John Nicholson, der førte de styrker, som befriede det belejrede Delhi den 14. september 1857. General Nicholson blev hårdt såret under angrebet, og døde kort tid efter.

Henvisning

En fortegnelse over den indiske hærs sammensætning i 1918, med links til en oversigt over de enkelte enheders historie, findes på hjemmesiden Land Forces of Britain, the Empire and Commonwealth. Denne oversigt kan være et udmærket udgangspunkt for videre studier af emnet.

Organisation

1903-ordningen

I 1914 omfattede en indisk infanteribataljon sædvanligvis 14 engelske og 16 indiske officerer samt 896 underofficerer og menige. Bataljonerne (i felthæren) havde 2 middeltunge maskingeværer (Maxim). Organisationen var den gamle engelske organisation (som der blev forladt i 1913) med 8 små kompagnier, som dog i kamp fungerede sammen to og to, under betegnelsen *double company*. Visse af bataljonerne, der var indsat på Vestfronten i 1914-15, anvendte den nye engelske organisation med stab og stabselement samt 4 kompagnier. Ændringen blev befalet mens Ekspeditionskorpsset endnu var til søs; visse bataljoner bibeholdt det gamle system og undgik derved noget af den forvirring som tilvænning til det nye system gav. Systemet med 8 kompagnier blev endeligt afskaffet i den indiske hær i 1916.

1922-ordningen

Let maskingevær (Lewis Gun) indsat mod luftmål i Mesopotamien, ca. 1917.

Fra *History of the First World War*,
Volume 3, No. 10, Purnell,
BPC Publishing Ltd., London 1970.

Erfaringerne fra Første Verdenskrig førte til en organisation (1922- ordningen), der omfattede 12 engelske og 20 indiske officer samt 742 underofficerer og menige, organiseret i 4 kompagnier (å 4 delinger, hver med 3 lette grupper og en let maskingeværgruppe (*Lewis Gun*)) samt stab og stabskompagni. Stabskompagniet omfattede signaldeling og tambourkorps, middeltung maskingeværdeling (*Vickers*), forsyningsdeling samt transportdeling.

Det var ligeledes erfaringerne fra Første Verdenskrig, der førte til, at man i 1921 sammenlagde de tidligere selvstændige bataljoner til regimenter, hvor den 10. bataljon fik til opgave at uddanne nyt personel til linjebataljonerne. En af svaghederne ved den indiske hær omkring Første Verdenskrig var, at personelerstatningen ikke var sat tilstrækkeligt i system til at imødegå de store tab, som krigen påførte enhederne - hæren var organiseret med henblik på kampe i grænseegnene som den værst tænkelige situation. Med den nye organisation sikrede man sig et system, hvorpå fremtidig personelerstatning kunne bygge.

Infanteriregimenter (1922-ordningen)

1st Punjab Regiment	11th Sikh Regiment	1st Gurkha Rifles
2nd Punjab Regiment	12th Frontier Force Regiment	2nd Gurkha Rifles
3rd Madras Regiment (nedlagt 1923)	13th Frontier Force Rifles	3rd Gurkha Rifles
4th Bombay Grenadiers	14th Punjab Regiment	4th Gurkha Rifles
5th Mahratta Light Infantry	15th Punjab Regiment	5th Royal Gurkha Rifles
6th Rajputana Rifles	16th Punjab Regiment	6th Gurkha Rifles
7th Rajput Regiment	17th Dogra Regiment	7th Gurkha Rifles
8th Punjab Regiment	18th Royal Garhwal Rifles	8th Gurkha Rifles
9th Jat Regiment	19th Hyderabad Regiment	9th Gurkha Rifles
10th Baluch Regiment		10th Gurkha Rifles

Modernisering

Fra 1929 til 1938 var bataljonens 4. kompagni (*D Company*) og stabskompagniets maskingeværdeling omdannet til maskingeværkompagni. I december 1938 blev organisationen tilpasset ny engelsk praksis, og 4. kompagni genopstod som let infanterikompagni og de middeltunge maskingeværer blev ført tilbage til stabskompagniet.

Nogenlunde samtidig indførtes et tungt kompagni, omfattende en middeltung morterdeling og en terrænvognsdeling (*Bren Carriers*). Mange bataljoner fik dog først denne organisation og det tilhørende materiel, efter at de havde forladt Indien for at blive indsat i forskellige brændpunkter i Mellemøsten, Afrika og Sydøstasien.

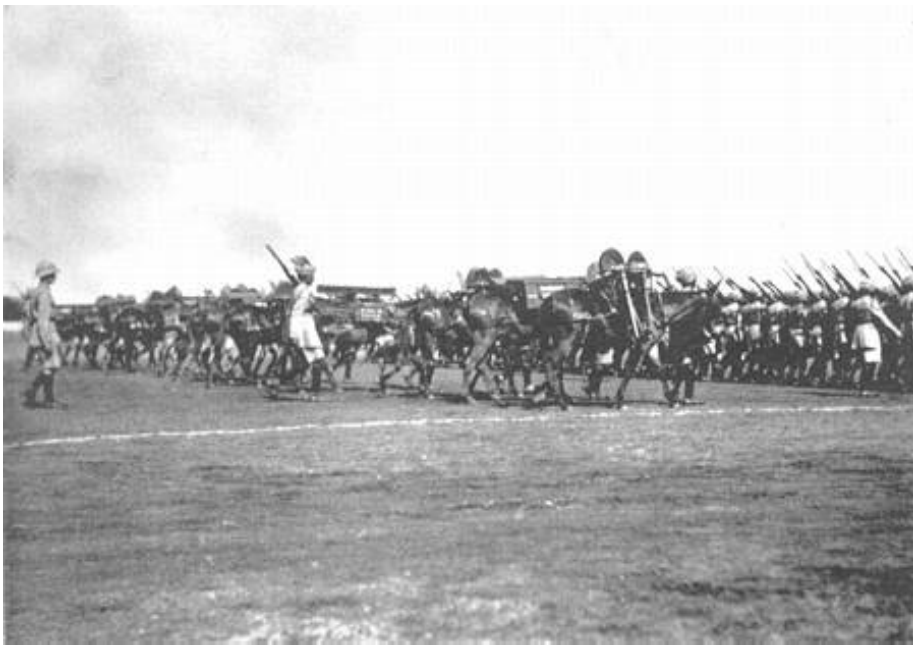

Muldyrbåret Vickers maskingevær, ca. 1939.

Tegning af Christopher Rothero
fra tidsskriftet *Battle*, oktober 1976.

Tilsvarende skete motoriseringen af bataljonernes fægtningstræn og øvrige transportmateriel for det meste også først efter at bataljonerne var sendt af sted til deres oversøiske opgaver; inden motoriseringen rådede en bataljon over cirka 80 muldyr, der transporterede alt fra maskingeværer, morterer, lange redskaber og reserveammunition og forsyninger.

Muldyrføreren er iført oppakningssystem Model 1937.

Muldyrbåret fægtningstræn i 1930'erne.

Fra *Horses and Saddlery* af G. Tylden,
J.A. Allen & Company, London 1965, genoptrykt i 1980.

Enheden er ikke nærmere identificeret; der kan være tale om infanteri, men henset til de lange genstande, der transporteres på nogle af muldyrene, er det mest sandsynlige måske fodfolkspionerer (*Pioneers*) eller ingeniørtropper (*Sappers and Miners*).

Andet

Engelske infanteribataljoner, der var stationeret i Indien før Anden Verdenskrig, havde en indisk maskingeværdeling tilknyttet. Delingen gik i "arv" fra den ene engelske bataljon til den næste.

Ansvaret for opstilling og uddannelse af disse delinger lå i hænderne på *10th (Training) Battalion, 17th Dogra Regiment*.

6th Rajputana Rifles

6th Rajputana Rifles. Regimentsmærke, 1940.
Fra Kilde 1.

Regimentet bestod efter 1922-ordningen af:

1st Bn. (tidligere *104th Wellesley's Rifles*)

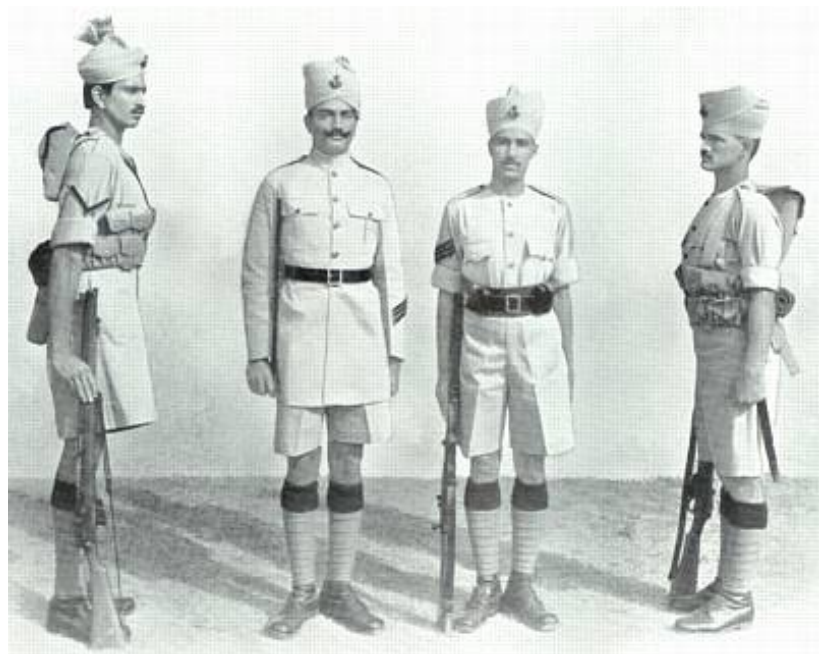
2nd Bn. (tidligere *120th Rajputana Infantry*)

3rd Bn. (tidligere *122nd Rajputana Infantry*)

4th Bn. (tidligere *123rd Outram's Rifles*)

5th Bn. (tidligere *125th Napier's Rifles*)

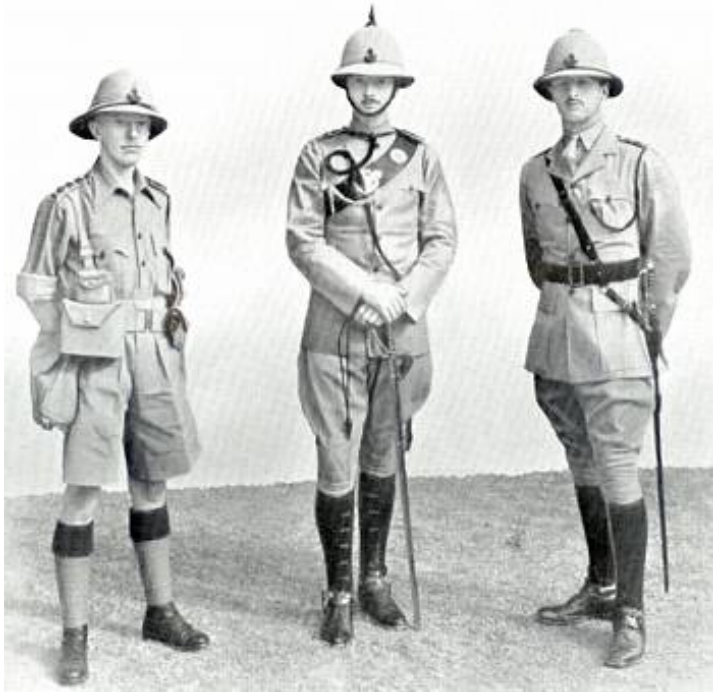
10th (Training) Bn. (tidligere *13th Rajputs (The Shekhawati Regiment)*).

Soldater fra 1st Battalion, 6th Rajputana Rifles (Wellesley's), 1936.
Fra hjemmesiden King Emperor, hvorfra også
billederne af bataljonens engelske og indiske officerer stammer.

Under navnet *4th Bombay Infantry* skrives bataljonens historie tilbage til 1775. Den gjorde i 1800 tjeneste i General Wellesleys (den senere Hertug af Wellington) styrker. I en rapport fremhævede han deres effektivitet i kamp og et tilsvarende og beskedent træen.

Ved 1903-ordningen fik bataljonen betegnelsen *104th Wellesley's Rifles*, hvilket i forbindelse med 1922-ordningen blev til *1st Battalion, 6th Rajputana Rifles (Wellesley's)*.

*Engelske officerer fra 1st Battalion,
6th Rajputana Rifles (Wellesley's), 1936.*

*Indiske officerer fra 1st Battalion,
6th Rajputana Rifles (Wellesley's), 1936.*

Vagtstyrke fra 1st Battalion, 6th Rajputana Rifles, Ægypten, 1940.
Fra Kilde 3.

Den 3. september 1939 befandt 1. Bataljon sig i Ægypten, som en del af 11. Indiske Infanteribrigade, 4. Indiske Division, og det er derfor mest sandsynligt, at det er soldater fra denne bataljon, der er vist på de følgende fotografier fra 1940.

Som en del af 4. Indiske Division deltog bataljonen i kampene i Etiopien i 1941.

Hornblæser fra 1st Battalion, 6th Rajputana Rifles, Ægypten, 1940.
Fra Kilde 3.

4. Indiske Division kæmpede siden i ramme af 8. Arme, i Nordafrika og Italien, og 1. Bataljon udmærkede sig bl.a. ved Monte Cassino.

Jægerbetegnelsen (*rifles*) stammer fra 1841, hvor 1. Bataljon, som den første indiske, blev omdannet jægerbataljon.

Som den ældste, og dermed fornemmeste jægerbataljon, indtog den ved parader hæderspladsen på venstre fløj - en tradition, der går tilbage til den klassiske opstilling af en infanteribataljon, med grenaderkompagniet på højre fløj og det lette kompagni på venstre fløj.

Traditionen holdes stadig i hævd i den indiske hær, hvor nutidens Rajputana Rifles, indtager denne hædersplads.

Henvisninger

1. 6th Rajputana Rifles, generelt
2. Den indiske hær, 3. september 1939
3. Rajputana Rifles, Indien, inkl. historie
4. Rajputana Rifles, Indien, inkl. historie

Navneændringer

1903

104th Wellesley's Rifles

1922

1st Bn., 6th Rajputana Rifles (Wellesley's)

120 th Rajputana Infantry	2 nd Bn., 6 th Rajputana Rifles (Prince of Wales' Own)
122 nd Rajputana Infantry	3 rd Bn., 6 th Rajputana Rifles
123 rd Outram's Rifles	4 th Bn., 6 th Rajputana Rifles (Outram's)
125 th Napier's Rifles	5 th Bn., 6 th Rajputana Rifles (Napier's)
13 th Rajputs (The Shekhawati Regiment)	10 th (Training) Bn., 6 th Rajputana Rifles (Shekhawati)

12th Frontier Force Regiment

*12th Frontier Force Regiment.
Regimentsmærke, 1940.*

Fra Kilde 1.

Regimentet bestod efter 1922-ordningen af:

- 1st Bn. (tidligere *51st Sikhs*)
- 2nd Bn. (tidligere *52nd Sikhs*)
- 3rd Bn. (tidligere *53rd Sikhs*)
- 4th Bn. (tidligere *54th Sikhs*)
- 5th Bn. (tidligere *1st Bn. Queen Victoria's Own Corps of Guides Infantry*)
- 10th (Training) Bn. (tidligere *2nd Bn. Queen Victoria's Own Corps of Guides Infantry*).

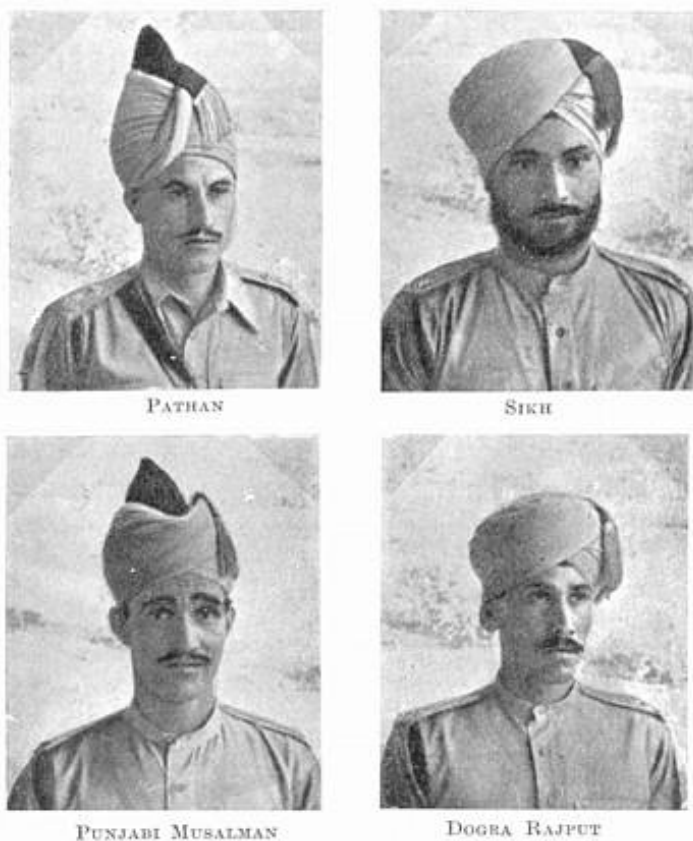
Den indiske hær omfattede talrige racer, kaster, trosretninger og sprog, med deraf følgende traditioner og kulturer; her under et benævnt gruppe. Under hensyntagen til disse forskelligheder anvendte man to forskellige metoder i sammensætningen af de militære enheder:

- en bataljon - en gruppe
- et kompagni - en gruppe.

I sidstnævnte tilfælde kunne op til otte grupper være repræsenteret i en bataljon, men mest almindeligt var op til fire.

12th Frontier Force Regiment var således sammensat af pathner, sikher, punjabier og dograer. Samme hensyn til forskelligheder blev ikke udvist efter Indiens deling, hvor religion netop var en afgørende faktor i bestemmelsen af det fremtidige tilhør. Regimentet, som nu tilhørte den pakistanske hær, kom udelukkende til at

bestå pathner og punjabier, mens sikher og dograer blev forvist til Indien.

Types of men enlisted into the Frontier Force Regiments, 1938.

Fra Kilde 1.

De kulturelle forskelle afspejlede sig tydeligst i den måde, som de enkelte grupper binder deres turban på, og er således grunden til, at man i sammen afdeling kan opleve store forskelle for hovedbeklædningens udseende.

Sikher udskiller sig yderligere ved deres fuldskæg, idet deres religion fordrer uklippet hår- og skægvekst.

Enhederne fra Frontier Force bar traditionelt tilnavnet *piffers*, som stammer fra 1851, hvor betegnelsen for de lokale tropper ved Nordvestgrænsen var Punjab Irregular Force (PIF).

Betegnelsen, der i 1865 blev Punjab Frontier Force, for i 1903 at blive forkortet til Frontier Force, lever videre i dagens pakistanske hær.

To appendiks til den officielle historie om Det indiske Ekspeditionskorps i Frankrig 1914-15 af oberstløjtnant Merewether og Sir Frederick Smith findes tilgængelige på Internettet: *Description of the Indian Army og Health of the Indian Troops in France*. Her gives en indføring i bl.a. enhedernes sammensætning.

Punjab Frontier Force - Menig, 59th Scinde Rifles, sækkepiber, 51st Sikhs samt officer (løjtnant/subadar?) og menig, 56th Punjabi Rifles. Tegnet af A.C. Lowett, 1910. Postkort fra National Army Museum, London.

Queen's Own Corps of Guides (Lumsden's) - Menig af infanteriet og sergent (daffadar) af kavaleriet. Tegnet af A.C. Lowett, 1910. Postkort fra National Army Museum, London.

Navneændringer

1903	1922
59 th Scinde Rifles	6 th Bn., 13 th Frontier Force Rifles (Scinde)
51 st Sikhs	1 st Bn., 12 th Frontier Force Regiment (Prince of Wales' Own) (Sikhs)
56 th Punjabi Rifles	2 nd Bn., 13 th Frontier Force Rifles
Queen's Own Corps of Guides (INF)	5 th Bn., 12 th Frontier Force Regiment (Queen Victoria's Own Corps of Guides)
Queen's Own Corps of Guides	

Den spidse genstand, som ses på flere af turbanerne, benævnes en *kullah*.

En kullah, stemplet 1942.
Fundet til salg på eBay.

Kullah'en er en kegleformet, fast "kalot", hvorom visse grupper binder deres turban; stoffet kaldes en *lungi* eller *pagri*.

Andre grupper anvender ikke *kullah*, og har for at kompensere for dette, en længere *lungi/pagri*.

Efter sigende skulle der findes mere end 400 forskellige måder at binde en turban på, hvilket jo let forklarer deres mangfoldige udseender.

*Punjab Frontier Force: Korporal (naik),
57th (Wilde's) Rifles (Frontier Force) og*

løjtnant (subadar),
53rd Sikhs (Frontier Force).
Tegnet af A.C. Lowett, 1910.
Postkort fra National Army Museum, London.

53rd Sikhs bar siden 1855 sort våbenfarve, selvom farven er blålig på gengivelsen, og den ses her anvendt på krave og opslag, samt på *kullah* og *lungi*.

Løjtnantens viklers burde også være sorte, hvilket siges at være et særkende for *53rd Sikhs*. I givet fald er farven ikke unik for regiment, idet sorte viklers også ses på illustrationer af andre regimenters uniformer.

Henvisninger

1. 12th Frontier Force Regiment, generelt
2. 53rd Sikhs (Frontier Force), uniformer
3. 12th Frontier Force Regiment, Pakistan, inkl. historie
4. Pakistan: The Frontier Force Regiment
5. 12th Frontier Force Regiment, Pakistan (1965)

Mærker: 53rd Sikhs (fra The British Empire)

Forrest på patronbæltet bærer officeren dette mærke.

Regimentsmærke for 53rd Sikhs, før 1903.

Officeren fører på ryggen en patrontaske, hvorpå dette mærke er placeret.

Navneændringer

1903 1922

53rd Sikhs 3rd Bn., 12th Frontier Force Regiment (Sikhs)

57th Rifles 4th Bn., 13th Frontier Force Rifles (Wilde's)

I forbindelse med Kong Georg VI 25-års regeringsjubilæum i 1935 blev 3rd Bn., 12th Frontier Force Regiment (Sikhs) tildelt betegnelsen *Royal*.